

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРА**З 70-ЛІТНІМ ЮВІЛЕЄМ, ДОРОГИЙ РЕКТОРЕ!**

27 червня виповнюється 70 років Чернецю Василю Гнатовичу, ректору Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, доктору філософії, професорові, заслуженому працівнику освіти України, лауреату Державної премії України в галузі науки і техніки, почесному академіку Академії мистецтв України, академіку Академії наук вищої освіти України, члену Національної спілки журналістів України, кавалеру ордена України «За заслуги» III ступеня.

В.Г. Чернець усе життя присвятив українській культурі та розвитку культурно-мистецької освіти. Він керує Академією понад 30 років, перетворивши навчальний заклад із Інституту підвищення кваліфікації працівників культури в Державну академію, а згодом – і в Національну академію керівних кадрів культури і мистецтв, що підготувала і виховала тисячі працівників сфери культури та діячів культури і мистецтв. Нині Академія має високий авторитет в Україні, посідає чільне місце в міжнародних рейтингах серед культурно-мистецьких навчальних закладів.

Це стало можливим завдяки умінню ректора працювати з людьми, його лідерським якостям та блискучим організаторським здібностям, впевненості, енергійності, оптимізму, ентузіазму, рішучості та розважливості, переконаності в правильності своїх рішень і наполегливості в їхній реалізації.

Водночас він – Людина високого такту, має вроджену культуру, є інтелігентним, чуйним і доступним для кожного – від студента до професора.

Важливою рисою особистості В.Г. Чернеця є відповідальність за свої рішення і дії, відповідальність за Академію і колектив, відповідальність за студентів і їхнє майбутнє, відповідальність і вболівання за культуру та за країну. Сам відповідальний у всьому від малого до великого, він очікує відповідальних дій і від кожного члена колективу.

В.Г. Чернець усюди наголошує про важливість створення необхідних умов для реалізації інноваційних проектів, які, з одного боку, наблизатимуть нашу систему освіти до європейських стандартів, а з другого – враховуватимуть корисний національний досвід і зберігатимуть ті незаперечні надбання, що характеризують українську мистецьку освіту в різних вимірах – від дидактики до організації.

Василь Гнатович приділяє багато уваги науковій діяльності Академії. Сам науковець, доктор філософії, професор, автор понад 70 наукових робіт з культурологічної та мистецтвознавчої проблематики, зокрема трьох монографій, один із головних організаторів і співавторів видання «Української енциклопедії етнокультурознавства та етнокультурології» у шести томах, за що йому присуджено Державну премію України в галузі науки і техніки. Він постійно опікується періодичними фаховими науковими виданнями Академії, які є своєрідними науковими майданчиками, де актуалізується та популяризується національна мистецька теоретико-педагогічна спадщина, розвивається теорія культурології та мистецтва, тим самим реалізуються ідеї ректора щодо практичного зміцнення української науки та підготовки наукових кадрів для культури.

Створення сприятливого інтелектуального й організаційного простору для інноваційного розвитку національної системи підготовки мистецьких кадрів є мрією Василя Гнатовича. Він постійно наголошує і доводить владі концепцію гуманістичної спрямованості й організаційної унікальності української мистецької освіти та необхідності просування її в європейському напрямку.

І сьогодні ректор ставить перед собою важливі стратегічні завдання – розвивати галузь культури шляхом збереження мистецьких навчальних закладів, поширення світом знань про українську систему мистецької освіти.

Його турбують проблеми взаємостосунків культури і держави, що знайшло відображення у щойно виданій видавництвом Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв його монографії «Держава і культура: антологія теоретичного й історичного виміру». Він, зокрема, у вступі до монографії зазначає, що «стан сучасної державної культурної політики в нашій країні, на наш погляд, може бути визначений як проблемний, що детерміновано певними суперечностями. По-перше, між національно-державною ідеологією та фактично здійснюваною культурною політикою і, по-друге, між діяльністю інститутів управління культурою й актуальною потребою в трансформації їхніх функцій. Це призводить до того, що активність держави у сфері культури не відповідає реальній соціокультурній ситуації, запитам суспільства, а заявлені процеси модернізації гальмуються інерційністю в діяльності самих культурних інститутів, розривом між політичними цілями, соціальними завданнями та їхнім практичним здійсненням. Подолання цієї кризи є неможливим без розробки цілісних і несуперечливих концептуальних підстав сучасної культурної політики та діяльності культурних інститутів».

Високо оцінює ювіляр роль працівників сфери культури, словами, які цілком можна віднести до нього самого, а саме, що «українська культура вистояла саме завдяки таким невтомним ентузіастам! Вірю, що історія нашої молоді держави колись ще по-справжньому оцінить цей подвиг в ім'я нації».

Редакційна колегія наукового журналу «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія» щиро вітає Василя Гнатовича Чернеця зі славним Ювілеєм. Нехай дасть йому Господь сили і натхнення ще довго і плідно працювати на освітянській і культурній ниві, а колективу Академії множити нові творчі досягнення.

З роси і води Вам, дорогий Ювіляре!